

„A tehetség is a természet azon értékei közé tartozik, amely gondozást kíván. Nem kapálást, nyírást, permetezést, csak dús termőtalajt, odafigyelést és szabadságot a növekedéshez.”

(Gyarmathy Éva)

Zárszó

Engem ért az a megtiszteltetés, hogy az Arany János Tehetséggondozó Program intézményeit bemutató kiadványt megszerkesszem, az anyaiskolák által ajánlott fiatal tehetségekkel beszélgethessek, és az elkészült interjúkat a kedves olvasó elé tárhassam.

Negyed százada tanító pedagógusként vallom, hogy küldetésünk a tehetségek keresése, megtalálása, fejlesztése és bemutatása. Ez a kiadvány ez utóbbit tűzte ki célul.

Megtisztelő, örömteli és elgondolkodtató érzés volt megismerni a kötetben szereplő fiatalokat. Izgalmas volt megtapasztalni, ahogy megnyílnak, szavaik alapján elképzelni a kisgyerekeket, akik félve-riadtan keresik a helyüket az ismeretlen városi világban, akik aztán nagyon hamar közösségre, barátokra, segítő-támogató tanárookra találhatnak. A büszkén elmesélt sikereket, a remek versenyeredményeket, a kedvenc kirándulásokat vagy a bennmaradás hétvégék történeteit éppúgy megosztották, ahogy egykori félelmeiket, gátlásaikat, útkeresésüket. A néhány évvel korábbi önmagukat bemutató történetek pontos önismeretről, a hátrányos helyzetéről és a tehetséggondozásról vallott nézeteik kiérlelt gondolkodásmódról és kiforrott véleményekről tanúskodtak. A kötetben megszólaló fiatalok nagyon változatos területeken érnek el sikereket, van köztük asztrofizikus, matematikus, szoftverfejlesztő, vegyész, színész, költő. Van, aki orvosnak, tanárnak, mérnöknek, biológusnak, más bűnügyi nyomozónak, nyelvésznek készül. Van, aki ékszereket készít, más ipari robotokat tervez vagy éppen pénzügyi kockázatelemző. Van, aki Németországban tanul, van, aki a hawaii egyetemen ösztöndíjas és van, aki Moszkvában dolgozik. De ami közös mind a harmincöt fiatal tehetségben, az az, hogy mindig kíváncsiak voltak a világra, tudatosan, kitartó munkával készülnek a pályájukra, segíteni, adni akarnak, hálával gondolnak tanáraikra és nagyra értékeli azt a LEHETŐSÉGET, amit az Arany János Tehetséggondozó Programtól kaptak.

Eddigi életútjuk példaként szolgálhat az útkereső fiatalabb nemzedék számára is. Szavaik erőt adhatnak, biztatást, hogy érdemes küzdeni, mert a célok a nehézségek ellenére is elérhetőek, az álmok megvalósíthatóak.

Kovácsné Szepelfeld Erzsébet
a kötet szerkesztője
a Földes Ferenc Gimnázium tanára,
igazgatóhelyettese